

ւերով Հոռոմ տարաւ և Վատիկանի լերան մօտ լեցընել տալով գերեզմանատուն ըրաւ, ուր թաղուած մեռելներուն մարմինները քսան և չորս ժամէն հող կ'ըլլային, մնալով միայն ոսկորները: Շատերն ալ հետեւեցան Հեղինէ դշխոյի օրինակին և նոյն հողէն կը փոխադրէին, ինչպէս Բիզացիները (Mis. հատ. Բ. էջ 707):

Ճառներէն ոչ հեռու կը գտնուի այր մը՝ որուն իբր եկեղեցի պատկերանկարութիւնը տակաւին կ'երեւի, Յոյները զայն կը կոչեն Ս. Ոնսիրիոս. ասոր մօտ ալ կան ուրիշ այրեր:

19. Աբբայ ջրհոս. — Լերան ստորոտն է Աբբայ Ջրհոս կամ Պիր էյուս (Յակոբայ ջրհոր, [ըստ այլոց՝ Յովաբի ջրհոր]): Հոն երկու շէնքեր կան որոնցմէ մին կը ծածկէ Աբբայ ջրհորը որ Զ. դարուն շինուած է: Կիւրեղ Սկիւթուպոլսեցին կը պատմէ թէ հինգ տարուայ սաստիկ երաշտութենէ մը յետոյ, Երուսաղէմի Յովհաննէս պատրիարքը փորել տուաւ քառասուն կանգուն խորութեամբ ջրհոր մը «Սելովամի ձորին մէջ՝ Ս. Կողմայի սիւնին մօտ, Սաբայի վանքին ճանապարհին վրայ»: Աղեքսանդրիոյ Եւտիքիոսը կը պատմէ (Տարեգիրք) թէ նոյն հինգ տարուան անաւոր երաշտութիւնը սկսած է (513) 23րդ. տարին:

Սաչակիրները երբ Երուսաղէմ հասան, Արաբները փակեցին այս ջրհորին բերանը: 1185ին երբ երաշտութիւն մը երկիրը աւերակ դարձուց, իսլամ մը լուր տուաւ Գերմանոսին՝ որ մաքրեց զայն և վերաշինեց: Սաչակիրներն ալ իրենց կարգին 1187ին փակեցին՝ երբ Սալաէտտին մօտեցաւ Երուսաղէմի: ԺԲ. դարուն կը կարծուէր թէ այս ջրհորը շինուած էր Յոբ նահա-